

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **K. G.**, narozeného, bytem, zastoupeného JUDr. Tomášem Kapounem, advokátem se sídlem Havlenova 75/22, Brno, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.12.2013, sp.zn. SZ/2643/2013/4S-JMK, č.j. MPSV-UM/18481/13/4S-JMK,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 12.12.2013, sp.zn. SZ/2643/2013/4S-JMK, č.j. MPSV-UM/18481/13/4S-JMK, **se z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

III. Odměna právního zástupce žalobce JUDr. Tomáše Kapouna, advokáta se sídlem advokátní kanceláře v Brně, Havlenova 75/22, ve výši 11.011 Kč bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně do 30 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce uvedl, že je manželem zemřelé manželky K. G. (zesnulé dne).

Svou žalobou napadal rozhodnutí vydané žalovaným dne 12.12.2013, kdy tento orgán rozhodl tak, že dle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Brně ze dne 18.9.2013, č.j. MPSV-UP/842240/13/AIS-ZDP, mění tak, že K. G. se přiznává příspěvek na mobilitu ve výši 400 Kč měsíčně s platností od 1.8.2013 do 31.12.2015 a ve zbytku se dle ust. § 90 odst. 5 správního řádu výše uvedené rozhodnutí potvrzuje.

Ve své žalobě toto rozhodnutí napadal, když poukazoval nato, že jeho manželka by jistě měla radost, že jí byl příspěvek na mobilitu konečně přiznán, i když od podání žádosti (20.8.2012) se ze strany správních orgánů v podstatě nic nedělo. Toto rozhodnutí, které napadá, pokládá za opožděné a nedostatečné po opakovaných průtazích a po mnoha bezúspěšných odvoláních a nečinnosti příslušného Úřadu práce v Brně v průběhu let 2012 a 2013, kdy zdravotní stav manželky po operacích v roce 2009 a léčbě chemoterapií byl velmi vážný, a kdy stále nebyl manželce přiznán charakter zdravotně postižené osoby ZTP, a to i při komplikovaném častém cestování k lékařům, zejména městskou hromadnou dopravou, a to ke kontrolám, lékařským vyšetřením, chemoterapeutické léčbě, což mělo velmi nepříznivý vliv na psychické i fyzické zdraví celé rodiny, zejména manželky. Manželka stále ležela na lůžku, mohla se pohybovat jen s pomocí francouzských holí, a to s velkými obtížemi, i na WC. Pohybovala se krok za krokem a po 10 metrech musela opřena o francouzské hole odpočívat a posléze si sednout a odpočinout. Zejména měla problém s levou dolní končetinou a pravou horní končetinou. Ani do schodů, resp. do dvou schodů nemohla bez pomoci francouzských holí vyjít. Bez pomoci druhé osoby se nedostala do tramvaje, autobusu či trolejbusu, přičemž velký problém ještě nastal v přeplněných prostředcích městské hromadné dopravy, kdy v podstatě nikdo nepustil manželku sednout. Navíc měla velké bolesti, závratě a náchylnost ke zvracení.

Domáhal se proto toho, aby rozhodnutí vydané žalovaným dne 12.12.2013 bylo zrušeno a věc žalovanému vrácena k dalšímu řízení.

V doplňku žaloby žalobce uvedl, že zdravotní stav K. G. byl zjištěn nesprávně, neboť šlo o osobu, která nebyla schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility a orientace, a proto splnila podmínky dané ust. § 6 zákona č. 329/2011 Sb. Žalobce akcentuje, že žalovaný rozhodoval o příspěvku na mobilitu na základě posudků týkajících se zdravotního stavu K. G. ze dne 27.5.2013 (posudek MěSSZ), revizního posudku ze dne 23.10.2013 (PK MPSV), který byl shodný s předchozím posudkem a doplňujícího posudku ze dne 18.11.2013 (PK MPSV), ve kterém bylo konstatováno, že existují důvody pro změnu již přijatých posudkových závěrů, přičemž z důvodu onkologického onemocnění a související únavou uznala posudková komise potřebu pomoci při mobilitě. Z výše uvedeného vyplývá, že rozhodnutí žalovaného bylo zdůvodněno toliko doplňujícím posudkem ze dne 18.11.2013 v kombinaci s posudky předešlými, přičemž však doplňující posudek ze dne 18.11.2013 tyto částečně změnil, tedy vyslovil jejich částečnou nesprávnost. Žalobce se domnívá, že závěry posudku o splnění podmínek pro nepřiznání příspěvku na péči jsou nesprávné za období od 1.8.2012 do 31.7.2013, neboť nebyl správně zjištěn zdravotní stav K. G., kdy především nebylo provedeno sociální šetření, nebyla zohledněna celková výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity a uzpůsobení jejího sociálního prostředí. Ani na výzvu nebyl hodnocen zdravotní stav K. G. v jejím prostředí, nebyla navštívena žádnou pověřenou osobou. K. G. minimálně již od operace tlustého střeva v roce 2009 trpěla rozsáhlým onkologickým onemocněním, které jí neumožňovalo zvládat základní životní potřeby. Pokud

jde o mobilitu, za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy a pohybovat se chůzí krok za krokem, popř. i s přerušováním zastávkami, v dosahu alespoň 200m, a to i po nerovném povrchu, chůzí po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových. *K. G. však stále ležela na lůžku, mohla se pohybovat jen s pomocí francouzských holí, a to s velkými obtížemi, i na WC. Pohybovala se krok za krokem a po 10m musela opřena o francouzské hole odpočívat a posléze si sednout a odpočívat. Zejména měla problém s levou dolní končetinou a pravou horní končetinou. Ani do schodů nemohla bez francouzských holí. Bez pomoci druhé osoby se nedostala do tramvaje, autobusu si trolejbusu. Navíc měla závratě a náchylnost ke zvracení.*

Pokud jde o orientaci, za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se časem, místem a osobou, orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat. *K. G. nemohla už nikam chodit bez doprovodu druhé osoby. Navíc byla velmi unavená, bylo jí mdlo a chtělo se jí často zvracet. V důsledku některých podávaných léků u ní docházelo i k halucinogenním stavům (zejména při paliativní léčbě). Ve dne často usínala a v noci nemohla spát. Ve spánku mluvila s manželem, když ten nebyl v místnosti. Nepamatovala si, kam co dala.*

Žalobce se tedy domáhal zrušení napadeného rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že K. G. podala dne 22.8.2012 u Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Brně žádost o příspěvek na mobilitu. Úřad práce rozhodl nepřiznat příspěvek na mobilitu s odůvodněním, že dne 27.5.2013 byl MěSSZ Brno posouzen zdravotní stav jmenované pro účely příspěvku na péči. Z tohoto posudku vyplývá, že jde o osobu, která je schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace, a proto nesplnila podmínky podle ust. § 6 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů (dále jen „zákon o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením“).

Proti rozhodnutí úřadu práce, jehož podkladem bylo posouzení zdravotního stavu pro účely příspěvku na péči, podala K. G. ve věci příspěvku na mobilitu v zákonné lhůtě odvolání. Uváděla, že její zdravotní stav je velmi špatný, stále se rapidně zhoršuje.

Ze spisové dokumentace úřadu práce vyplývá, že K. G. uplatnila u úřadu práce žádost o poskytnutí příspěvku na mobilitu dne 22.8.2012. Na základě posouzení jejího zdravotního stavu pro účely příspěvku na péči ze dne 27.5.2013 lékařem MěSSZ bylo zjištěno, že jmenovaná není osobou, která se podle ust. § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb. o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Není osobou, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jmenovaná potřebovala pomoc při dvou základních životních potřebách: i) osobní aktivity, j) péče o domácnost.

Nárok na příspěvek na mobilitu má osoba starší jednoho roku, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace, která se posuzuje podle zákona o sociálních službách stejným způsobem jako pro účely příspěvku na péči.

Žalovaný zjistil, že jmenovaná podala rovněž odvolání proti rozhodnutí úřadu práce, kterým jí nebyl přiznán příspěvek na péči, jehož podkladem byl posudek MěSSZ ze dne 27.5.2013. V rámci probíhajícího odvolacího řízení ve věci přiznání příspěvku na péči byl PK MPSV vypracován dne 23.10.2013 nový posudek pro účely příspěvku na péči, výsledek posouzení byl shodný s posudkovým závěrem MěSSZ. V průběhu odvolacího řízení odvolatelka zmocnila svého manželka K. G. (dále jen „žalobce“), na základě námítky zástupce odvolatelky byla PK MPSV požádána o vypracování doplňujícího posudku, který vyhotovila dne 18.11.2013. PK MPSV vyhodnotila změnu zdravotního stavu odvolatelky a shledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru. Od 1.8.2013 uznala navíc potřebu pomoci při mobilitě, která je omezena únavou u onkologického onemocnění. Odvolatelka je nadále orientovaná, komunikativní. Nejde o osobu s úplnou nebo praktickou hluchotou, ani nejde o osobu hluchoslepou, ani nejde o osobu s praktickou nebo úplnou nevidomostí. Doba platnosti (lhůta KLP) je stanovena na 31.12.2015.

V rámci odvolacího řízení byla žalobci v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu dána možnost vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, ke způsobu zjištění, navrhopat nové důkazy, popř. uvést další skutečnosti, které by mohly mít vliv na rozhodnutí odvolacího orgánu. Výzvu žalobce osobně převzal, svého práva v uvedené lhůtě nevyužil.

Podle posudku PK MPSV ze dne 18.11.2013 tak splňovala K. G. zákonné podmínky pro přiznání příspěvku na mobilitu s platností od 1.8.2013 do 31.12.2015.

Vzhledem k výše uvedenému se žalovaný domnívá, že žaloba není důvodná a navrhoval proto, aby byla zamítnuta.

Z připojeného správního spisu bylo zjištěno, že K. G. podala na úřad práce žádost o příspěvek na mobilitu dne 22.8.2012.

Úřad práce provedl v domácnosti jmenované sociální šetření dne 22.2.2013. Šetření bylo provedeno se zaměřením na potřebu příspěvku na péči, kdy u úkonu mobilita je uvedeno, že 200m ujde v doprovodu, nemá problémy s chůzí, ale bývá jí špatně po chemoterapii. Potřebuje průkaz ZTP, aby mohla jezdit tramvají. Pod tímto záznamem ze sociálního šetření není podpis K. G., ale ani podpis sociálního pracovníka, který sociální šetření provedl.

Poté byl o zdravotním stavu K. G. vypracován lékařem MěSSZ Brno posudek ohledně posouzení stupně závislosti osoby pro účely příspěvku na péči dle zákona č. 108/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, o sociálních službách. V otázce mobility uvedeno, že posuzovaná je mobilní, nemá s chůzí problém, v dokumentaci není uvedeno těžké funkční omezení horních či dolních končetin. Nejsou známky psychického postižení, má přiměřené chování, komunikaci i paměť, je plně orientovaná. Zrak a sluch jsou přiměřené věku. Pomoc druhé osoby potřebuje při péči o domácnost, jsou omezeny její osobní aktivity, ostatní základní životní potřeby je schopna zvládnout. Ani podle sociálního šetření posuzovaná nemá problémy s chůzí.

Posudkový závěr byl takový, že nezvládá základní životní potřeby a potřebuje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc při základních životních potřebách, a to osobní aktivity a péči o domácnost.

K. G. pak vyjádřila u úřadu práce nesouhlas s uvedeným posouzením jejího zdravotního stavu.

Úřad práce ČR – krajská pobočka v Brně 18.9.2013 pod č.j. MPSV-UP/842240/13/AIS-ZDP vydal rozhodnutí, kdy rozhodl nepřiznat K. G. příspěvek na mobilitu na základě její žádosti podané dne 22.8.2012, kdy v odůvodnění bylo uvedeno, že z posudkového hodnocení vyplývá, že zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech, protože byly objektivizovány všechny skutečnosti týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků významné pro posudkový závěr. Mezi podklady nejsou rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro rozhodování.

S tímto rozhodnutím K. G. nesouhlasila, podala proti němu odvolání. Odvolací orgán, Ministerstvo práce a sociálních věcí v rámci odvolacího řízení nechalo dvakrát posoudit zdravotní stav K. G. PK MPSV ČR, na pracovišti v Brně, a to dne 23.10.2013, a doplňující posudek byl vypracován 18.11.2013.

Pokud jde o posudek ze dne 23.10.2013, z jeho posudkového závěru vyplývá, že K. G. z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné osoby a nebyla schopna zvládat dvě základní životní potřeby, a to osobní aktivity a péči o domácnost a tento stav byl i k srpnu roku 2012.

Doplňující posudek byl pak vypracován dne 18.11.2013, z něho vyplynulo, že v případě K. G. se jedná o posuzovanou s onkologickým onemocněním na tlustém střevě od roku 2009. Od 4/2013 progresse dle CT a onkomarkerů, pokračovala chemoterapie. Dle vyšetření ze dne 8.7.2013 KI 80%, což znamená, že posuzovaná je schopna obstarat si běžné aktivity, není potřebná speciální péče, je schopna zvládat normální aktivity s úsilím, jsou některé příznaky nemoci. Dle onkologických vyšetření od 8/2013 další progresse nemoci, podle CT na plicích a játrech, s onkologického hlediska symptomatický, paliativní přístup, KI 60%, což znamená, že posuzovaná je neschopna práce, schopna života doma, péče je potřebná s měnlivým rozsahem pomoci. Potřebuje příležitostně pomoc, ale je schopna obstarat si většinu svých potřeb. Je bez klidové dušnosti, jedna z horních končetin je dobrá, bez zjevného neurologického deficitu, je kardiopulmonálně kompenzovaná. Od 9/2013 chodí s jednou francouzskou holí. Cítí se unavená, bolesti zad s propagací do dolních končetin. Jí a pije bez nevolnosti. Nejsou nadále prokázány závažné poruchy hybnosti nosných kloubů, páteře, parézy. Nejsou vady zraku, sluchu ani mentální postižení, které byl omezovaly orientaci a komunikaci.

PK uvedla, že prostudovala sociální šetření úřadu práce ze dne 22.2.2013. Sociální šetření v celku koreluje se schopnostmi posuzované dle doložené zdravotní dokumentace při probíhající chemoterapii. Do 7/2013 PK MPSV neshledala důvody pro změnu již přijátého

posudkového závěru. Do 7/2013 šlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje tělesné funkční schopnosti. Rozsah a tíže poruchy funkčních schopností měl vliv na schopnost zvládnání základních životních potřeb v oblasti i) osobní aktivity, j) péče o domácnost.

Od 8/2013 je prokázáno déletrvající zhoršení zdravotního stavu u onkologicky posuzované. Posuzovaná vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby s ohledem na věk 18 let a starší při zvládnání tří základních životních potřeb. Není medicínský důvod, proč by nebyla schopna zvládat ostatní základní životní potřeby. Od 8/2013 rozsah a tíže poruchy funkčních schopností má vliv na schopnost zvládnání základních životních potřeb v oblasti, a to

- a) mobilita
- i) osobních aktivitách
- j) péče o domácnost.

PK navíc uznala od 8/2013 potřebu pomoci při mobilitě, která je omezena únavou u onkologického onemocnění. Je nadále orientovaná, komunikativní.

Nejde o osobu s úplnou nebo praktickou hluchotou ani o osobu hluchoslepu, ani nejde o osobu s praktickou nebo úplnou nevidomostí. Nebyla prokázána těžká porucha funkce nebo ztráta funkce duševních, smyslových a fyzických schopností, která by objektivně odůvodňovala neschopnost zvládat základní životní potřeby mimo uznaných.

PK v závěru uvedla, že zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech, protože byly objektivizovány všechny skutečnosti týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků, významné pro posudkový závěr k datu vydání napadeného rozhodnutí. PK uvedla, že má k dispozici průběžné vyšetření na onkologii, s průběžně uvedeným KI, což je index stavu výkonnosti. Z tohoto důvodu nepotřebuje PK další objektivizaci zdravotního stavu případnou návštěvou členů PK v místě bydliště.

Po vypracování těchto dvou posudků pak Ministerstvo práce a sociálních věcí dne 12.12.2013 vydalo pod č.j. MPSV-UM/18481/13/4S-JMK rozhodnutí, kdy rozhodlo tak, že dle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se rozhodnutí úřadu práce mění tak, že se přiznává příspěvek na mobilitu ve výši 400 Kč měsíčně s platností od 1.8.2013 do 31.12.2015 a podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu se výše uvedené rozhodnutí úřadu práce ve zbytku potvrzuje.

V odůvodnění rozhodnutí pak bylo uvedeno, že MPSV zjistilo, že odvolatelka podala rovněž odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce, kterým nebyl přiznán příspěvek na péči, jehož podkladem byl posudek MSSZ ze dne 27.5.2013. V rámci probíhajícího odvolacího řízení ve věci přiznání příspěvku na péči byl PK MPSV vypracován dne 23.10.2013 nový posudek pro účely příspěvku na péči, výsledek posouzení byl shodný s posudkovým závěrem MSSZ. V průběhu odvolacího řízení odvolatelka zmocnila svého manžela K. G. Na základě námítky zástupce odvolatelky byla PK MPSV požádána o vypracování doplňujícího posudku, který vyhotovila dne 18.11.2013. PK MPSV vyhodnotila změnu zdravotního stavu odvolatelky a shledala důvodu pro změnu již přijatého posudkového závěru. Od 1.8.2013 uznala navíc

potřebu pomoci při mobilitě, která je omezena únavou u onkologického onemocnění. Odvolatelka je nadále orientovaná, komunikativní. Nejde o osobu z úplnou nebo praktickou hluchotou, ani nejde o osobu hluchoslepou, ani nejde o osobu s praktickou nebo úplnou nevidomostí. Doba platnosti (lhůta KLP) 31.12.2015. Podle posudku PK MPSV ze dne 18.11.2013 tak splňuje odvolatelka K. G. zákonné podmínky pro přiznání příspěvku na mobilitu s platností od 1.8.2013 do 31.12.2015.

Poté, kdy rozhodnutí žalovaného K. G. napadl žalobou, Krajský soud v Brně ve věci nařídil jednání na den 25.2.2015. U tohoto jednání žalobce uvedl, že pokud jde o jeho manželku, K. G., její zdravotní stav se postupně zhoršoval. Přestože byla naposledy operována v roce 2009 pro závažné onemocnění, příspěvek na mobilitu podávala až v roce 2012. Manželka chodila o dvou francouzských holích. Pravidelně docházela na chemoterapie, v podstatě každý týden chodila do nemocnice na Žlutý Kopec v Brně na onkologii na kontroly. Žalobce jezdil s ní, někdy s ní jezdila také jejich dcera nebo její známá. Jezdili vždy městskou hromadnou dopravou. Vzpomíná si, že když byla na kontrole u MUDr. S. na onkologii někdy v září roku 2013, kam s ní přijel žalobce také MHD, když odcházela z ordinace, lékař už nepovažoval za vhodné, aby cestovala MHD a dal jí sanitku. Jinak se manželka pohybovala již od podání žádosti o příspěvek na mobilitu pouze po bytě, pokud bylo však nutné něco vyřídit mimo byt, musela jít vždy o dvou francouzských holích, musela velmi často kvůli únavě odpočívat. Má za to, že příspěvek na mobilitu měl být přiznán jeho manželce mnohem dříve, než od 1.8.2013. Mělo to být dle něho od podání žádosti, neboť v té době byl její zdravotní stav již takový, že by odpovídal přiznání příspěvku na mobilitu. Dále k sociálnímu šetření prováděnému úřadem práce v roce 2013 uvedl, že přímo v místnosti, kde sociální pracovnice hovořila s manželkou, přítomen nebyl, protože to nepovažoval za vhodné, jinak však v bytě přítomen byl. K mobilitě manželky v té době uvedl, že byla rozdílná podle toho, jak se zrovna zdravotně cítila. Někdy by ušla třeba 200m, z toho však byla velmi unavená, mívala závratě, šly na ni mdloby, bylo jí na zvracení, a to by neušla ani 10m. Sdělil, že kdo situaci s takto nemocným člověkem nezažil, těžko ji dokáže pochopit nebo popsat.

Žalobce navrhoval, aby ve věci byl vypracován znalecký posudek, z něhož by vyšlo, zda K. G. k datu podání žádosti o mobilitu byla v takovém zdravotním stavu, zda tento jí umožnil se pohybovat, tedy být mobilní či nikoliv.

Soud konstatuje, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen s.ř.s.), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.) tak, jak to vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 5Ads 46/2014-30, jde o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

V souladu s § 75 odst. 1, § 2 s.ř.s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Žaloba je důvodná.

Podle § 6 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů nárok na příspěvek na mobilitu má osoba starší

jednoho roku, která má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ nebo „ZTP/P“, který byl přiznán podle předpisů účinných od 1. ledna 2014, opakovaně se v kalendářním měsíci za úhradu dopravuje a je dopravována a nejsou jí poskytovány pobytové sociální služby podle zákona o sociálních službách v domově pro osoby se zdravotním postižením, v domově pro seniory, v domově se zvláštním režimem nebo ve zdravotnickém zařízení ústavní péče.

Podle § 6 odst. 2 uvedeného zákona podmínky nároku na příspěvek na mobilitu podle odst. 1 s výjimkou podmínky opakovaného dopravování za úhradu, musí být splněny po celý kalendářní měsíc.

Zdravotní stav žalobkyně, jak vyplývá ze správního spisu, byl posuzován posudkovým lékařem MěSSZ a poté PK MPSV ČR v rámci řízení o žádosti o příspěvek na péči dle zákona č. 108/2006 Sb.

V takovýchto řízeních je základním a zásadním důkazem posudek PK MPSV ČR, pracoviště v Brně, který však je hodnocen jako každý jiný důkaz a s takovýmto důkazem se správní orgán musí ve svém rozhodnutí řádně vypořádat. To se však v rozhodnutí žalovaného ze dne 12.12.2013 nestalo.

„Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši (§ 68 odst. 3 správního řádu z roku 2004).“ (Podle rozsudku NSS ze dne 24.6.2010, č.j. 9As 66/2009-46).

Krajský soud uzavírá, že žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí z 12.12.2013 se ust. § 68 odst. 3 správního řádu řádně neřídil, odůvodnění jeho rozhodnutí je odůvodněním, kde žalovaný pouze odkázal na to, že z posudku PK MPSV ČR ze dne 18.11.2013 vyplývá, že PK od 1.8.2013 uznala navíc potřebu pomoci při mobilitě, která je omezena únavou u onkologického onemocnění.

S námitkami žalobce uvedenými v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí se však žalovaný vůbec žádným způsobem nevypořádal.

Soud proto dle § 78 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) rozhodnutí žalovaného ze dne 12.12.2013 zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný vydá ve věci nové rozhodnutí, když při odůvodnění nového rozhodnutí je třeba důsledně respektovat ust. § 68 odst. 3 správního řádu, když soud ponechává na zvážení správního orgánu, zda bude řízení doplněno, nebo vyjde žalovaný z důkazů, které byly dosud v rámci odvolacího řízení provedeny.

Pokud pak jde o náklady řízení, ve věci měl úspěch žalobce, náklady řízení nežádal, ani mu žádné náklady řízení nevznikly, proto mu nebyly dle § 60 odst. 1 s.ř.s. přiznány.

Žalobci byl ustanoven v řízení právní zástupce – advokát a v takovém případě odměnu za zastupování a hotové výdaje hradí stát. Právní zástupce žalobce zaslal soudu vyúčtování nákladů řízení, když uvedl, že se jedná o celkem sedm úkonů právní pomoci dle § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb., § 9 odst. 4 písm. d) uvedené vyhlášky, kdy sazba za jeden úkon je 3.100 Kč. Ve věci bylo provedeno celkem sedm úkonů, a to příprava a převzetí právního zastoupení a první porada s klientem dne 29.4.2014, další tři porady s klientem přesahující jednu hodinu (13.5.2014, 5.11.2014, 4.2.2014), doplnění kasační stížnosti ze dne 13.5.2014, doplnění žaloby 10.11.2014 a účast na soudním jednání dne 25.2.2015. Odměna činí celkem za sedm úkonů právní služby 21.700 Kč, k tomu je třeba připočítat 2.100 Kč za sedm režijních paušálů po 300 Kč dle § 13 uvedené vyhlášky. Náklady právního zastoupení činí celkem 23.800 Kč, právní zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, po připočtení 21% DPH se tedy jedná o částku 28.789 Kč.

Ze spisu bylo zjištěno, že zástupce žalobce doplnil kasační stížnost, doplnil také žalobu a účastnil se soudního jednání 25.2.2015, a pokud jde o porady se svým klientem v termínech, které uvedl, založil soudu potvrzení o poradě s klientem ve dnech, které zástupce uvedl s tím, že potvrzení o poradě vždy bylo stvrzeno klientem K. G. a dále do spisu soudu založil potvrzení o tom, že je plátcem daně z přidané hodnoty.

Soud tedy dospěl k závěru, že odměna byla vyúčtována právním zástupcem správně, pokud jde o počet úkonů, za jeden úkon však náleží dle § 9 odst. 2 a § 7 bod 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. 1.000 Kč + 7x režijní paušál po 300 Kč (§ 13 odst. 3, vše zvýšeno o 21% DPH, neboť právní zástupce doložil, že je plátcem DPH. Náklady a odměna advokáta tedy činí 11.011 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 25. února 2015

JUDr. Jana Kubenová
samosoudkyně